

Can Massaguer - Passeig de Palacagüina - Plaça de la Vila - Museu Etnològic del Montseny "La Gabella" - Passeig del gorg Nou - Parc infantil - Resclosa del gorg Nou - Font del passeig del Montseny - El prat Rodó - Parc de la Corbadora - Tornada pel mateix camí

Recorregut 8,5 km en cotxe des de can Massaguer fins al centre de la vila, i 3 Km a peu de l'itinerari Rusiñol

Desnivell Inapreciable

Durada Aconsellem destinar-hi un dia sencer

Edat recomanada Totes les edats

Destaquem El passeig de la riera

Recomanacions Porteu calçat còmode.
Consulteu l'horari del museu Etnològic del Montseny. Telèfon: 972 86 09 08

fixa't

L'Arbre de la Llibertat
Els porxos de la plaça de la Vila
La finestra de l'Hostal Nou al carrer Major
Les cases modernistes del carrer Camprodon
Museu Etnològic del Montseny "La Gabella"
Les llegendes del Montseny
La riera d'Arbúcies i el bosc de ribera
El gorg Nou
Les dites de Santiago Rusiñol
La silueta retallada del cim de Les Agudes
Les avetoses dels vessants de la vall
Els còdols gravats al llarg de la riera

autocar de fusta

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel.93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
acc@esplai.org www.esplai.org

3 la vila d'Arbúcies CAN MASSAGUER

itineraris de natura CAN MASSAGUER

1. Els bosc de Can Massaguer
2. El sot de la Comafosca
3. La vila d'Arbúcies
4. La font de la Pintoresca
5. La riera de Breda
6. La vila de Breda
7. L'ermita de Sant Llop
8. El castell de Montsoriu
9. La riera d'Arbúcies
10. El gorg Negre de Gualba
11. El camí de les Cascades de Riells
12. La fageda de Santa Fe

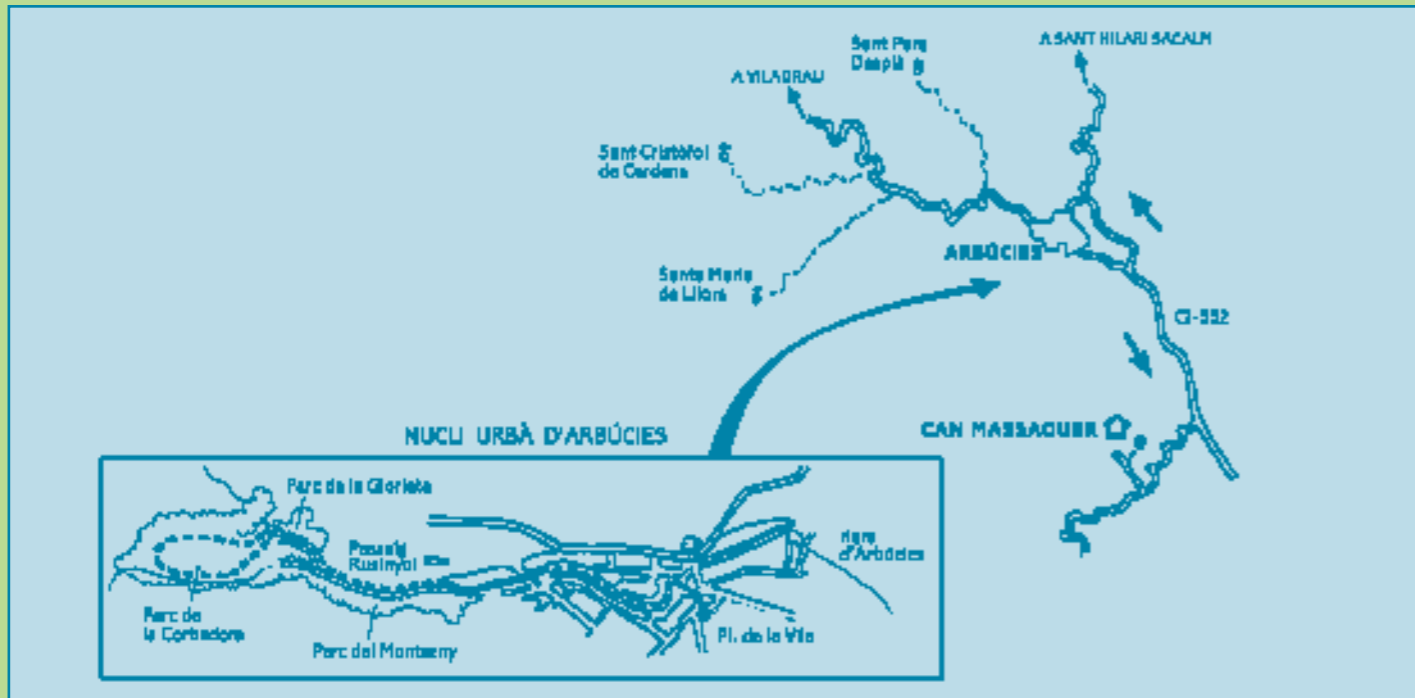

La vila d'Arbúcies, a la comarca de La Selva, es troba a la vall que separa els massissos del Montseny i les Guilleries. Bona part del seu terme municipal es troba dins dels límits del Parc Natural del Montseny.

L'exuberant marc natural que envolta la vila no empeteix la història i les arrelades tradicions que han forjat el tarannà de la seva gent. Del període medieval cal destacar el castell de Montsoriu (segles X-XVI), considerat un dels millors castells gòtics de Catalunya; l'església romànica de Sant Pere Desplà, amb pintures preromàniques, i les esglésies d'origen romànic de Cerdans, Lliors i Joanet.

Al segle XIX, Arbúcies patí el sotrac de la Guerra del Francès; conten que a l'any 1809 les tropes franceses prengueren i saquejaren la vila. Un dels símbols d'Arbúcies és l'Arbre de la Llibertat, un plàtan centenari plantat a la plaça de la Vila amb motiu de la revolució de setembre de 1868. Pel que fa a les tradicions, cal destacar la festa de les Enramades, amb la sorprenent confecció de catifes florals el diumenge anterior al Corpus. És sens dubte la festa més arrelada entre la població arbucienca i es remunta a les darreries del s. XVI. Actualment la base industrial del municipi està centrada en les carrosseries, la confecció de roba i la indústria de l'embotellament de l'aigua.

L'itinerari proposat és una descoberta de la vila d'Arbúcies, centrant especial interès en la visita al Museu Etnològic La Gabella, on no ens podem perdre l'audiovisual de llegendes del Montseny. I per una altra banda en l'itinerari Rusiñol, un passeig naturalístic al llarg de la riera d'Arbúcies on podem contemplar les reproduccions dels quadres pintats durant les seves estades estiuenques a la vila.

Can Massaguer (260 m)

Des de l'antiga masia de pagès de can Massaguer, prenem el cotxe per fer els aproximadament 8 Km que separen l'Escola de Natura de la vila d'Arbúcies. Sortim per la pista forestal d'accés a la casa i baixem fins al coll de n'Orri, on trenquem a l'esquerra per anar a prendre la carretera GI-552, que ens portarà fins a l'entrada d'Arbúcies. A la meitat del recorregut deixem el trencall que condueix al nucli de Sant Feliu de Buixalleu, amb un terme municipal molt extens i al que pertany l'Escola de Natura.

10 min. Plaça de la Vila, Arbúcies (315 m)

Un cop a Arbúcies i, ja a peu, podem contemplar les cases noucentistes i modernistes del carrer Camprodon, al final del passeig de Palacagüina. El simpàtic nom del passeig ens recorda l'estret agermanament de la vila amb un poble de Nicaragua. Els principals exemples de cases modernistes són l'antiga Granja Royal, decorada amb rajoles dissenyades per l'arquitecte Masó, i l'antiga casa de Vicenç Bosch, propietari de l'empresa de licors Anís del Mono, on destaquen els esgrafiats de la façana i una finestra cantonera. Recorrem el carrer arribem, de seguida, a la plaça porxada presidida pel monumental i centenari plàtan, l'Arbre de la Llibertat.

Al costat de l'Ajuntament i de l'església parroquial de Sant Quirze i Santa Julita trobem el **Museu Etnològic del Montseny La Gabella**, un dels centres de documentació del Parc. El museu consta de 15 sales, distribuïdes en tres plantes, en les quals es poden aprendre interessants coses del medi físic, l'ocupació humana antiga, les societats tradicionals auto-suficients, el lleure tradicional i la industrialització. Durant la visita hem de dedicar mitja hora a veure l'encisador audiovisual de llegendes del Montseny, centrat en les històries que, davant la llar de foc, s'han anat contant de pares a fills des de fa tants anys que ja se n'ha perdut els orígens. La sorprenent sopa de llegendes va estretament lligada a les misterioses dones d'aigua, éssers mitològics que han trasbalsat la vida a la contrada.

Sortim de la plaça de la Vila i al final del carrer Francesc Camprodon trobem un carreró sota una arcada que ens condueix, després de creuar per un pont de fusta, a l'inici del **Parc Municipal de la Riera d'Arbúcies**. És d'aquí d'on neix el denominat itinerari Rusiñol que ara seguirem. Aquest passeig integra diferents parcs municipals: la Corbadora, el prat Rodó, el sot del Palau, la Glorieta, el passeig del Montseny i el passeig del gorg Nou.

Passeig del gorg Nou

Amb la riera d'Arbúcies a mà esquerra, la fressa de l'aigua i envoltats de plàtans, comencem a gaudir de la bellesa d'aquest indret, que ja va captivar Santiago Rusiñol, un dels clars exponents del modernisme català pel que fa a la pintura i a la literatura. "El frondós paisatge d'Arbúcies, l'ombra de les grans muntanyes d'Arbúcies; aquesta comunió frondosa que té aquesta vall meravellosa, aquest fondal de Catalunya que sembla un gran llit de nereides qu'és un tresor per somniar-hi", escriu Rusiñol l'any 1927, al programa de la Festa Major. Sota l'ombra del bosc de ribera i amb taules i bancs que amenitzen el passeig, arribem a un pontet de fusta que porta, a mà esquerra, al parc infantil.

Parc infantil

Reculem per reprendre el nostre recorregut, que continuant recte ens condueix al gorg Nou. Comencem a trobar cites de Rusiñol que, si més no, ens fan pensar un xic: "Els que cerquen la veritat mereixen el càstig de trobar-la", Santiago Rusiñol (1861-1931); Arbúcies 1920-1930.

Resclosa del gorg Nou

D'entre els espais més emblemàtics de la riera, el gorg Nou és el més concorregut per la seva bellesa i per la profunditat de les seves aigües. Asseguts sota un saüc podem llegir un plafó que ens explica com el gorg també fou aprofitat com a presa per donar energia a la fàbrica de pipes de fumar, situada al seu damunt, i que anteriorment havia estat la fàbrica de la llet (edifici actualment desaparegut). Retrobem el camí i continuem avançant, ara en pujada, fins arribar al carrer Folgueroles, que hem de creuar. Seguim el recorregut amb una tanca de fusta a mà esquerra.

Font del passeig del Montseny

Arranjada a peu de riera és una d'entre tantes fonts ubicades en llocs tranquils i feréstecs del terme municipal d'Arbúcies. La riera d'Arbúcies s'uneix a La Tordera, al seu pas per Hostalric, prop del turó de la fortalesa, esdevenint el seu principal afluent. Trites, barbs i anguiles són alguns dels peixos que es poden trobar en el seu curs. Ara, resseguint la riera, observem que predominen els verns, arbres d'escorça fosca i llisa i de fulla escotada, i que la mitologia ha associat des de sempre als esperits de l'aigua. Ens podem entretenir uns instants a cercar entre la fullaraca del terra les menudes i curioses pinyes que fan els verns.

El prat Rodó

Travessem un pont per anar, a mà esquerra, al prat Rodó, una esplanada de plàtans. A mà dreta tenim el parc de la Glorieta, que val la pena visitar de tornada. Tornem a creuar la riera per un pont de ferro i prenem el camí de la dreta, que poc a poc s'enlaira per sobre del nivell de l'aigua. Just després d'un altre

pont de fusta arribem a una font molt abundant, situada a mà esquerra de la riera.

Pont de la Corbadora

Pont de pedra que ens condueix al parc de la Corbadora, nom que prové de l'antiga fàbrica de rodes i cadires, i del qual avui dia només en resten les runes. La torneria és el tercer braç sobre el que se sostenia el procés d'industrialització d'Arbúcies, juntament amb la carrosseria i el tèxtil. La Corbadora, que sembla ser la fàbrica més antiga d'Arbúcies, va haver de tancar portes perquè un incendi en va arrasar tot l'edifici. Nosaltres passem al costat de la casa del guarda, totalment envaïda per la vegetació. Just després de creuar el pont tombem a mà dreta, passem per davant del restaurant de la Corbadora i trobem, a la vora d'una impressionant alzina surera, la font que porta el mateix nom. Per tornar cap al centre de la vila continuem avançant, baixem per la pista i travessem el prat Rodó. Al poc de caminar, ens trobem amb unes escales, a mà esquerra, que pugem al parc de la Glorieta, de preciosos jardins on impera la tranquil·litat. A partir d'aquest punt només és qüestió de desfer un altre cop el camí fins al centre de la vila.

De tornada a l'Escola de Natura de can Massaguer

Si disposem de temps i ganes, recomanem les rutes a peu senyalitzades a les esglésies romàniques de Santa Maria de Lliors i de Sant Pere Desplà, així com una de no senyalitzada a Sant Cristòfol de Cerdans. Ens caldrà informar-nos dels itineraris i les possibilitats que aquests ofereixen al mateix museu de la Gabella, Centre de Documentació i Oficina d'Informació del Parc Natural del Montseny.

Santa Maria de Lliors té el seu origen al segle X, però l'actual construcció és del segle XVII. Es va fundar com a església sotmesa a la de Sant Quirze i Santa Julita d'Arbúcies (any 923). Aquesta última, totalment reformada al segle XVI, és d'estil gòtic tardà d'una sola nau i campanar amb una esvelta torre sobre el pla de les campanes. Actualment es conserva, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, un retaule gòtic de finals del segle XV sobre el Calvari de Sant Quirze i Santa Julita.

Sant Pere Desplà és una església romànica del segle XVII amb un interessant conjunt pictòric preromànic de finals del segle X o començaments del segle XI. Juntament amb les pintures de Campdevànol (avui desaparegudes), les de Sant Quirze de Pedret i les de Terrassa són les úniques restes de pintura d'aquest període conegudes fins ara.

Sant Cristòfol de Cerdans és una església romànica d'estil llombard de finals del segle XI o principis del XII. Actualment té afegides dues capelles laterals del segle XVI i l'absis fou tapat, al segle XVIII, en adossar-s'hi la casa rectoral.